Bernardinus Senensis: Sermones de evangelio aeterno
[Basel: Johann Amerbach, not after 1489] Seite 475

Dñe non est tibi cure q soror mea reliquit
me solam mistrare. Undecio qz sollicita
remuneratiōe oium passionū iesu τ eorum
que circa eum fiebāt erat tota dolorībꝰ sau=
ciata. Qd optime cognouit iesus. ideo hoc
recognoscēs gtissime ait sibi. Martha mar-
tha sollicita es τ turbaris erga plurima. Hoc
qdem solus iesus dicere potuit q̄ solus mat̃
nos potuit mēsurare dolores. Duodeci=
mo ꝯcludit. Porro vnū est necessariū ait. vi-
delicet me filiū tuū mori atrociter a te matre
mea cōmori similit̃ ac mūdū redimi similiter
hoc est liberalit̃.

De gaudio quod mater iesu habebat de sua finali saluatiōe atqꝫ glorificatione. Cap. iiij.

Quartus marie ardor securitas di
ci pōt. Minime siqdem dubitan=
dum est qn beata virgo certissi=
ma fuerit de sua pseuerātia τ salu
te. Porro de sua salute certificatꝰ est petrus
cum Jo. vlt. ait. Cum esses iunior cingebas
te τ ambulabas vbi volebas: cum aūt senue
ris extendes manꝰ tuas τ alius te cinget et
ducet te q̄ tu non vis. Hoc aūt dixit signifi=
cans qua morte esset clarificaturꝰ deū. Silr
et Joh. euāgl. cui etiam Joh. vlt. ait dñs.
Sic eum volo manere donec veniā. Item te
nendū est de beata maria magdal̃. De qua
Lu. x. dñs ait. Maria optimā ptem elegit q̄
non auferet̃ ab ea. Qtomagl hoc asseren=
dum de virgine bñdicta. que expimentalit̃
certificata erat de sctificatiōe sua in vtero ma
tris sue: τ d sctificatiōe adueniēte spūsancto
in ꝯceptiōe filij dei: necnō in sctificatiōe ter=
tia que facta est adueniēte spūsancto in filij
dei mansiōe in vtero eius mensibꝰ nouem.
Qto gaudio putas pfundebat̃ aia eius qñ
ꝯtemplabat̃ p fidem gloriā quā ad dexteraꝫ
filij p spem sup oēs angelos possessurā se cer
tissime expectabat? Magna igit̃ extitit gra=
tia τ virtus virgis mr̃is dei. Tam vtiqꝫ ma=
gna vt cum hieronymo τ multo amplius q̄
hieronymꝰ dicere possumꝰ. Quid nos tan=
tilli quid nos actione pusilli quid in laudibꝰ
eius referamꝰ? cum etiam si oīum nr̃m mē=
bra verterent̃ in linguas: eam laudare non
sufficēnt. Altior eni est celo de qua loqmur
virgo. abysso pfundior cuius laudes dicere
conamur. si celum inqꝫ te vocem altiores.
si xpo matrem gentiū precedis. si formaꝫ dei
te appellem: digna existis. si dñam angelorū
p oia esse pbaris. Quid igit̃ digne de te di=
cam? Augꝰ. qꝫ de ipsa ait. Maria est flos et
ianua paradysi. gloria generl humani. thro
nus τ camera regis eterni: charitas dei lu=
cerna mūdi. scala celi. regina angeloꝝ. ter=
ror demonū. refugiū pctōꝝ. imago τ specu=
lum puritatis. exemplū τ regula honestat̃.
fons τ taberna gratiarū. mons τ scala vir=
tutuꝫ. arca celestiū thesauroꝝ. ꝯsolatio pau
perum. refrenatio diuitum. recreatio humi
lium. ꝯfusio supboꝝ. solatium electoꝝ. ꝯdu-
ctrix pegrinoꝝ. portus naufragantiū. mu-
rus obsessoꝝ. requies tribulatoꝝ. mater or=
phanoꝝ. tutela viduarum. scutum pugna=
torum. dulcedo ꝯtemplatiuoꝝ. mgr̃a p̄dica-
torum. fortitudo laborantiū. aduocata peni
tentiū. medicina egrotantiū. forma iustorū.
spes τ laus credentiū. τ titulus catholicorū
Ex predictis patet q in prima sua sctificatio
ne virgo beata pgrediebat̃ quasi aurora cō
surgens sicut dicitur Cantl. vj. quia effuga=
uit tenebras horrende mortis originalis in
fectionis: τ carnalis societatis humani gene
ris. ac totius glorie sensibil̃ mundi. In sua
xpo ꝯuersatione facta est pulchra vt luna illiꝰ
celestis solis lumine plena. Licet adhuc ali=
quid naturalis tenebre esset in ea: sicut etiaꝫ
est in luna. In tertia xpo sua pfectiōe ppt in=
carnationē filij dei ad tantam lucem verita=
tis τ ardorem charitatis ascendit: q fuit ele-
cta vt sol: τ tunc oibus hostibꝰ facta summe
fuit terribilis vt castroꝝ acies ordiata. Et h
verbum potest esse thema in p̄senti solenni=
tate. Ideo de ea ecclesia digne canit. cūctas
hereses sola interemisti in vniuerso mundo.
qñ. s. totam veritatem dei sic ꝯcepit: q eēt ip
sius genitrix veritatis. Et vt deuoti Ansel=
mi vtar eloquio. Gloriosa virgo τ mater mi
sericordie. regina τ fons totius dulcedis et
pietatis quid dicemus? quasi organo vocis
vel quo iubilo cordis exprimemꝰ qꝫtum tibi
debemus? quicqd ptulerimus minus est. et
quasi nihil ad ea que tibi exequio debemus
tu ante omnē creaturam in mente dei p̄or=
dinata fuisti: vt oīum femiārū castissima de
um ipsum hoiem verum ex tua carne ꝯcrea
res. vt pre oibus post filium regina celoruꝫ
effecta gloriosa regnares. vt perdito mūdo
recuperares aditum. τ vite pheñis emolum=
tum p̄pararꝫ. tu genus humanū eternitat̃
gloria nudatū. per tuū virgineū partum in
pristinū statum deduxisti. tu p̄ncipem mort̃
euertisti. p te ad et̃nā gloriā qcūqꝫ puenturi
sumꝰ peruenimꝰ. τ p te c. si qd boni sumus si
uc possumꝰ siue hēmꝰ. tu pꝰ deū sūma ac sin

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0475
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG